

[Ivar Hansen]

der i lovforslaget, at ministeren bliver udstyret med en række bemyndigelser. Der er heller ingen grund til at lægge skjul på, at for os at se forekommer det noget uklart, hvordan man vil nå frem til, hvilken værdi gældsposterne skal have i opgørelsen. Socialindkomstens indførelse er jo blevet kaldt en skandale. Det vil vi ikke ud i igen.

Jeg kan se, at min taletid er slut i denne omgang. Derfor vil min sidste bemærkning være den, at det havde nu været rart, om regeringen var kommet med det forslag noget før. Jeg mener, det er helt urealistisk, at folketinget i realiteten i løbet af en uge skulle behandle et forslag med så vidtgående konsekvenser, og det er jo tilfældet, hvis vi skal være færdige inden 1. maj. Det kan vi ikke, hr. skatteminister. Vi tror i hvert fald ikke på det. Men det skal naturligvis ikke skorte på god vilje.

Hagen Hagensen (KF):

Når kontantprincippet i vurderingen nu antagelig gennemføres, er det opfyldelse af et ønske, som det konservative folkeparti længe har haft, og vi har da også, navnlig sammen med venstre, fremsat forslag herom flere gange. Derfor en velkomst til princippet gennemførelse.

Når dette er sagt, må jeg føje til, at måneder, der kunne have været brugt til frugtbart arbejde, nu er gået tabt, siden ministerens forgænger i december i fjor afviste det forslag, som venstre og vi dengang kom med om at indføre kontantvurderingsprincippet. Tænk, hvis vi havde brugt den tid, der er gået, til at arbejde tingene igennem. Så havde vi ikke stået over for det, som man nu antagelig står over for, at skulle jasse en ret stor reform igennem. Det er noget, som dette ting lider under den ene gang efter den anden, og bagefter viser det sig, at de, der sagde, at det ikke var lagt ordentligt til rette, desværre får ret. Jeg skal ikke fremholde nogen minister fremfor andre, hvem der regner forkert, og hvem der ikke har tænkt tingene igennem. Men kendsgerningen er i hvert fald, at det kommer til at svie til befolkningen – og for resten også til dette ting, der så skal til at lave om på lovgivningen senere. Derfor havde det været ønskværdigt, om man havde gennemgået kontantvurderingsprincippet på grundlag af det af venstre og os fremsatte

forslag, der var til behandling i december i fjor.

Når dette er sagt, vil jeg også gerne sige, at vi er rede til, selv om der er kort tid dertil, at prøve på at gennemgå de ting, der bør gennemgås med henblik på at sætte kontantvurderingsprincippet i gang. Man har i nogen grad i det lovforslag, der er fremsat her, fulgt det, der står i den betænkning, der findes herom, men der er en del ting, som nok skal kigges efter i sømmene, forinden det er rimeligt at sende dem ud til gennemførelse.

Jeg tror, at der er mange ting, som man nødvendigvis må se på, for at vi ikke skal ende i noget miskmask, for det er egentlig synd for det gode princip.

Jeg har fornemmelsen af, at princippet egentlig skulle bygge på en realkontantvurdering af ejendommene og ikke på det nuværende vurderingsprincip overført mekanisk til noget andet. Jeg tror ikke på, det vil blive godt i det lange løb. Man taler da også i betænkningen og i nogen grad indirekte i bemærkningerne til lovforslaget om, at det nok er noget af en midlertidig løsning at gøre det på den måde, fordi man jo i løbet af ganske kort tid ude i vurderingsråd og skyldråd kommer til at arbejde med et egentligt kontantprincip under vurderingen.

Nu har medaljer forsider, og de har også bagsider. Denne medalje har oven i købet for mig at se 2 bagsider. Den ene er den årlige regulering af vurderingerne, af det grundlag, man agter at gennemføre dem på, hvad jeg vil vende tilbage til under udvalgsarbejdet. Jeg vil blot her sige, at jeg tror ikke, det umiddelbart er rimeligt på den måde, det er udformet.

Men modsat hvad venstres ordfører sagde lige før, så finder jeg det ikke logisk, at man skal kursregulere gæld. Jeg har sagt det før, og jeg vil gerne sige det én gang igen: gæld er gæld, der skal betales efter det, gælden lyder på. Medens det er rigtigt at gennemføre en kursfastsættelse af realværdier, når det drejer sig om ejendomme som sådanne – det er det, man kan få for dem, det, de kan overdrages til, og det er nu engang ikke de papirværdier, der står, men det, der reelt kan komme ud deraf i kroner og øre – så er det ikke naturligt og rimeligt at ville sige, at gæld ikke skal tilbagebetales med det beløb, den har, at gæld ikke hviler med det fulde beløb på den, der skylder pengene bort, for